

СРВОБРАН

СРПСКИ НАРОДНИ ЛИСТ И ОРГАН САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА

SRVOBRAN

SERB NATIONAL PAPER AND THE ORGAN OF THE SERB FEDERATION „SLOGA“.

Број 363.

ЊУЈОРК, Њ. Ј., ЧЕТВРТАК, 22. СЕПТЕМБРА, 1916.

ГОДИНА 6.

Писмо г-це Лозанићеве

ПРЕДСЕДНИКУ СРПСКЕ НАРОДНЕ ОДБРАНЕ
Г. М. И. ПУПИНУ.

Марсељ,

Villa Les Chênes Maldoréné
21. августа 1916.

Драги Господине Председниче,

Пре свега хтела сам да се захвалим Вама и члановима Народне Одбране, што сте се одазвали мојој молби и што сте тако обилат поклон послали „Национ Сербе ин Франсе“ као помоћ нашим ђацима, који се сада налазе у великој беди овде у Француској, услед ових ратних и ненормалних прилика. Као што сам Вам већ раније писала, ти су млади људи живели раније по улицама Париза, остављени сами себи, без средстава и без пријатеља, али сада, од како су послани у Монт Дофин (Хоуте алпе), где је основана ђачка колонија, са свим је нешто друго. Сада се о њима стара Национ Сербе и они су деца те установе као што и сами они кажу.

Ја сам се пре неколико дана вратила са пута где сам посетила Монт Дофин и још нека места, где се налазе наше избеглице, али ја ћу Вам поглавито описати ђачки боравак, пошто то Вас највише и интересује. На станици самога села Монт Дофин-а ме је дочекао комесар избеглица, г-ђа Леже, чланица Национ Сербе, неколико професора и велики број ђака, пошто им је било јављено из бироа избеглица из Марсеља о моме доласку. Сви су ме веома уредно поздравили, јер је ретка ствар, да једна Српкиња или Србин посетује ову забачену колонију, која се налази међу горастасним високим Алпима.

Немате појма колико ми је задовољство учинило, кад дођох на перон станице да чујем само српски језик, изгледало ми је као да сам у неком селу у Србији. Од самога села има на пола сахата хода попети се уз брдо, где се налази град Монт Дофин, зидан још из времена Вобановог, чувеног инжењера за време владавине Луја Четрнаестог.

Заиста, природа је свуда где погледа човек више но величанствена. Високо се брда издигла а по даљним планинама се види свуда бели снег, а хладан свеж поветарац пири, и објављује Вам, да се налазите на вису Алпа. Какав контраст између ваздуха у вароши и овако на овоме вису. Град је врло интересантан, а особито је чудно видети да се унутра налазе не само већинички католари, већ и једно читаво село са становницима, дуванима, католичком црквом, па чак и

једном прилично великом шумом. Ово је предео Француске врло сиромашан, зато и цела инсталација, комфор, храна и све је умерено од прилике онако каква је средина у којој се налази.

Чим сам дошла одмах сам била отишла да видим једног мог даљег рођака ђака, који се ту налази болестан, имао је јаку вагру, преко 40 степени, а то су маларичне грознице. Госпођа из Национ Сербе, која је дошла лето да проведе овде и да би се о ђацима старала и она њега гледа од како је болестан.

Сутра дан сам обишла све зграде и све што има да се види. Спавање собе су им у касарни, где у мирно доба спавају војници, свака је соба окречена, чиста, кревети су прости, војнички, а у свакој соби се налазе столови пуни књига, хартије, часописа и т. д. Ту ђаци седе и врше своје задатке. Сваки има дужност да намести свој кревет, а редар спрема собе и одржава ред. На првome спрату доле, се налазе одељења са водом где се они умивају. Ђацима је такође дужност, да чисте своје ципеле и перу своје рубље. Одељења, где су им трепезарије такође су била касарне, собе су окречене крецом, велики столови застрти с тапирима и обичним прибором беше постављено кад ујосмо. У свакој од трепезарија има по три избеглице (Срби) који ђацима служе и све то држе у реду, а такође перу судове, чисте, и т. д. Ја сам једнога дана са њима ручала, имали су кромпира са месом, кувано воће и доволно леба, то им је најбољи оброк за доручак добију кафу са млеком и леб, а за вечеру опет зелен са месом и салату или воће. Сваки од ђака има, дакле, по 1.25 франка за храну од француске државе, што иде у општи буџет и од кога се новца кува за њих све, и има још по 25 сантима за цепарац. Ово исто има и свака српска избеглица, која се налази у Француској. Ако неко што згреш или учини противу правила, често га казне са тиме, што му цепарац укину за извесно време. Овде у Монт Дофину има на 200 ђака и на 200 избеглица људи, дакле то је колонија од 400 личности. За њих све се кува и то сви једу исто. За одело и рубље и ципеле се старају по једини комитети, али разуме се да ђаци имају боље ствари пошто се за њих стара Национ Сербе. Ишла сам у депо, који има разноврсних потребних

ствари. Такође ђаци имају малу књижицу, где се налази мала лепа збирка француских класичних дела. Кад сам била у библиотеци беху доста ђака тамо. Суботом им се књиге замењују са онима, које су већ прочитали. У Монт Дофену имамо и нашу малу црквицу и свештеника, који врши свету литургију, а како и у околини места има Срба то се и они са овом црквицом служе. Било је врло дирљиво видети у недељу пре подне кад сам и ја била у цркви, колика је маса света дошла да се помоли Богу. Многи су и свеће били упалили, свеће за покоју душе својих милих, који су пали у овом рату. Врло је вредан тај г. попа Симић, који им је свештеник. Он ради и обилази сав тај српски свет, који се ту налази а и своју црквицу удешава колико год може. Мене је молио да му набавим неке ствари као путир, дискос, кадоницу и неке друге свете ствари, овде у Марсељу, јер их не може добити а нити нема средстава да их купи. Те сам их ја сада овде поручила да му се направе. На жалост су имали и неколико пратњи у Монт Дофену, неколико је ђака умрло, пошто се толико намучили, прелазећи преко Албаније.

Ђаци имају такође и болницу као и избеглице а када сам је посетила, било је свега њих тројица. Никад нећу заборавити једнога чичу, који је више изгледао по изгледу стар, но по годинама. Свега му је шесет, а сав је сед и види се, да се је много напатио и намучио. Рече ми, да је био у Шапцу када су Аустиријанци ушли први пут у Србију, и кад бихте потерани од наше војске они поведоше на три хиљаде, које из Шапца а које из околних села, као таоце, а међу њима беше и он. Одведоше га у Сегедин (Мабарску) и као што он вели, живи смо као стока. После десет месеци мучног и претешкога живота пустише нас, пошто би размена између српских и аустриских заробљеника.

Као он што вели, проживех само неколико месеци у Шапцу, где нађох све разнесено по куванство и кућу разрушену, моју кафану упропаћену (он је био механџија) и онда те опет нападоше са свих страна. Кад сам видео да ће опет ући непријатељ, ја рекох мојој жени: „Ја идем па ма и умро, прелазећи брда албанска, али нећу се више дати да ме ухвате Швабе.“ Спромах, пошто је са сумом од 1000 дин., а данас нема ни пет пара више.

Ђаци у Монт Дофену имају курсеве из француског језика, за које имају 7 професора, са којима раде врло редовно, и то јоу станова „Национ Сербе“. Кад сам била баш им је раздато ново рубље и ципеле, а

г-ђа Леже се стара о њима, колико год може боље, јер она је живела у Београду, зна колико је Срба пропало у нашој земљи, и колико су нам ови млади њи драгоцени за обнављање Србије. Зато су они и ослобођени од војске, како би остали у Француској и свршили своје студије, јер су већ и сувише дангубили од почетка ових ратова.

У Монт Дофену има ђака, који још нису свршили матуру и ђака, који су са универзитета; оним млађим сад се ових дана отвара курс, а ови старији уче језик, како би на јесен могли ступити на универзитет. Изгледа, да ће и Национ Сербе имати број својих ђака, које ће издржавати на универзитетима у Француској.

Ђацима је направило велико задовољство, што их је једна Српкиња посетила, тако да су чак и један концерт приредили у моју част, у једном малом локалу, који им служи за скупове. Програм је био састављен од разних дирљивих патристских песама, које је врло лепо изводио хор, после тога је било рецитирање и читање неких прича, а завршено је свирањем и то класичне музике, пошто има један ђак, који се одао музици. На крају концерта ја сам им се захвалила на топлим и свесрдном дочеку, а по томе смо изашли сви пред саму зграду, где сам им ја и г-ђа Леже били удесили малу закуску. То је био велики догађај за њихов тихи планински живот, а расположење је било тако велико, да један од ђака донесе виолину, поче да свира и сви почеше да играју коло. Прво се поче са Србијанком и онда су се ређала сва друга кола. Тешко их је било утишати и натерати да се разиђу у 10 сах., али правило је да после тога времена не сме бити ларме. Сигурна сам да нам се Французи у више прилика диве и чуде. Они не могу да разумеју да смо ми један тако весело народ, и то у овим приликама, кад се у нашој земљи налази непријатељ, али што ђаци вели: „На муци се познају јунаци“, те тако и ми Срби, не дамо се, жилави смо, имамо велику и јаку веру и наду, да ћемо кроз врло кратко време исперати непријатеља и опет бити натраг у Србији, и не само да ћемо се вратити у старе градове, већ да ће то бити наша Велика Србија. За мене је било врло интересантно, што сам толико Срба сада видела и сваки је дубоко увећан, да ће Србија скоро опет васкрснути и да ће тек онда настати сретно доба за наш народ. Тај је дух међу војницима, официрима, грађанством, ђацима и међу свима.

Не могу а да Вам не поменим један врло жалостан случај а то је о једном болесном

Ђаку, који се налази у Монт Дофену. То је младић од својих двадесет и неколико година, а кад је рат овај отпочео, како је Србин из Новог Сада и тамо је живео, он пребегне са своја два брата у Србију, да се не би био противу своје браће у аустријској војсци. Сви троје ступе у војску а он оде са коми таме, пошто је био неспособан. Из освете мајку му пошаљу Аустријанци у затвор; њима трома ишло је добро све до повлачења, али кад су прешли преко Албаније он у тим непогодама озебе и разболи се, други му се брат такође разболи и умре овде у Марсељу, а он сада болестан од туберкулозе, лежи у постољи, остављен на милост и немилост. Ја сам му помогла новцем, који сам добила од моје пријатељице г-ђе Емерсин из Америке, и обежала сам му, да ћу се о њему старати и да га нећемо напустити ми Срби.

Г-ђа Леже се стара не само о здравима већ и о болесницима. Овај младић треба да се сматра више но сретан што је она поред њега, јер по неки пут и целу ноћ проведе поред његовог кревета. Осим тога и један млади ђак га стално негује.

На станицу ме је испратило маса ђака, пошто су тиме хтели да докажу, колико им је била пријатна моја посета. Кад се воз кренуо, они ми довикнуше: „До скорог виђења у Србији!“

Ја сам г-ци Хестинг послала неке фотографије из Монт Дофена са молбом, да их упути Србо Америкен Лиг, надам се да сте их већ добили.

Молим Вас примите са осталим члановима Народне Одбране моје најтоплије поздраве

Јелена С. Лозанић.

ФОШ НА СОМИ.

Последњи и у једну руку цопуни успех француски на Сомима сјајан је пример француског начина да кретање својих трупа доведу у склад са артиљеријским припремама. По други пут у сразмерно кратком размаку времена они су прешли, на једном знатно широком фронту, преко једне миље и тај успех омогућио их је да заузму најважнији друм на њиховом садањем фронту.

Ни Немци ни Енглези нису били у стању да постигну овај склад пешадије и артиљерије. У последњим нападима на Вердан Немци нису били у стању да покажу такве успехе, и ако су слободно усајали код Вердана начин борбе којом се прво служило Фош у Артоу у мају и јуну 1915. О томе свет врло мало зна. Да су Енглези у то време били у стању да помажу Фошу, борба у Француској несрећног лета прошле године испала би сасвим другаче. Али Енглези ни су били у стању да учине то; покушали су код Фестибера, претрпели су страшне губитке и напустили борбу све до јесенашњих покушаја код Луза, који су свршили такође без успеха.

У Борбама у Артоу 1915. Фош је лагано али стално сплетало мре

же око села близу чувеног брега Нотр Дам д' Лорет. Као што сада „меће у деп“ Комблс и Перон, тако је он „мећао у деп“ Каранел, Аблец и Суме. Али у то време он није имао тешке артиљерије, која се тек сад појављује у потребној количини; оскудица у артиљерији значила је жртвоваше војника и он је најзад напустио ту борбу, али не пре док није доказао да је његов начин успешан. Тада је генерал Фош изјавио париском дописнику Трибуне да би он и тада био у стању да добија као што добија ово сад, да је имао само артиљерије и чебане.

Ако се вратимо натраг једанаест недеља, када је почео овај напад на Соме, видићемо да су Французи постигли прве успехе. У току неколико дана они су се пробали до такве близу шест миља на исток и дошли су до висова према Перону, који је оне стране Соме. Овај клин био је темељ, на коме је подигнута цела операција на Соме. У то време Енглези нису били у стању ништа да учине. Земљиште пред њима било је теже, јер су Немци очекивали пре удар од Енглеза него од Француза. Али то није довољно да објасни ове несразмерне успехе једне и друге војске.

Пошто су постигли свој први велики успех Французи су били принуђени да чекају на Енглезе, који су идућих недеља били заузети освајањем читавог низа села, од којих је Мамез било прво а Позперс и Лонгевал последња. Када су Енглези пошли напред и најзад били код Лонгевала, Високе Шуме и Делвил Шуме, и ако још нису били у стању да узму Гиепвал, Французи су почели опет, гурајући доста лагано пут Клер и Морела. Морали су још чекати на Енглезе, али су коначно прешли у силан напад, који им је дао Клер и Л' Форе и довео их на миљу пред пут Арас-Бапом-Перон, који је од необичног значаја за немачки саобраћај.

Ода су опет морали да чекају на Енглезе, које су дуго времена задржавала мала села Гиљмон и Жинши; прво су узели скоро пре две недеље, друго тек пре неки дан. Али пад Жиншија омогућио је Французе да пођу опет и дођу до својих најновијих и најзначајнијих добитака. Овим успехом они су повукли један полукруг око Комблса и брзо то исто чине и са Пероном, који Немци не могу одржати ако Французи још једном пођу даље.

Али сад опет изгледа да су Французи принуђени да чекају на Енглезе. Када и ако они пођу из Жинши и помакну свој фронт на север од Комблса, да га изравне са француским фронтом јужно од тог места, Комблс ће бити „метнут у деп“ и паће као зрела крушка. Али ако се и овај енглески полицај буде мерио ранијим, онда ће проћи доста времена докле Сер Дауглас Хег оде у стању да се изравна са Фошом.

Међутим на југу Французи су на исти начин направили полукруг око Шолнеа и пресекали железницу Шолне-Роаје, која је такође безусловно нужна немачком саобраћају. Они су проширили свој првобитни клин према Перону, зауевши читав број села на југу. Тако је цео француски покрет напред, који је пре десет недеља слично врху од копља, сада добио облик солидног блока, чија дна врха, један северно а други јужно од Перона, улазе у немачке линије. Брани француски успеси последњих дана као да сведоче да новни немачки шанчеви и грудод

ПРЕТПЛАТА:
За Сјед. Државе на годину 60 ц.
Канаду, Европу итд. год. \$1.50
Србобран издаван четвртаком на
443 W. 32 Street, New York, N. Y.

брани, који су подигнути од ка да су Немци изгубили своје прве и сталне шанчеве, нису тако јаки да се могу дуго држати под ватром велике артиљерије. Немачки против-напади на Французе до сада су били без икаквог учина и ако су успевали привремено да поврате читав број села од Енглеза. Ну у сваком случају Енглезима је пошло за руком да коначно поврате изгубљено земљиште, али код њих није било француске брзе, чисте и одлучне операције.

Ова заједничка енглеска и француска операција пружа нама Американцима једну врло корисну и потребну поуку. Фошова војска налази се у рукама, од генерала па све до резервних официра, људи који су се спремају у мирно доба за рат. Фош је истина највећи тактичар, генерал који води битку на бојном пољу, у целој Француској у овом рату. Али је још важније то што се цела француска војска састоји из војних обвезника којом управљају официри спремајући за рат.

Свега тога нема код Енглеза. Они су учинили чудно тиме што су данас извели толике војске на бојно поље, опремили их и снабдели чебаном и оружјем. Овај енглески успех остаће чудом у војној историји. Али ни чудно само није у стању да од ове војске учини оно савршено оружје које сачињавају данас француска и енглеска војска. Требаће још годину дана, а можда и две, докле енглеска војска буде што треба да буде. Таку смо муку мучили и ми у Грађанском Рату.

Онда долази ствар најважнија. Енглезе коштају три и четир пуца више у људским губитцима ови мали успеси него што Фоша коштају ударци који у ствари и угрожавају цео немачки положај на Соме. То је цена коју Енглези плаћају за то што нису били спремни за рат; ово је цена коју су они имали да плаћају у свакој досадањој борби, од крвавог Нев Шапела, где су храбре трупе које су прве пошле напред погинуле од њихове властите артиљерије, јер артиљерија није радила у складу са пешадијом. А исти се гласови пронео и о битци на Соме.

Али треба при овоме имати на уму да се Француска не може ослободити само помоћу француске војске. И онда сва нада упућена је на то, да се сачека док енглеска војска, током ових борба, постигне ону меру вештине, која јој је потребна за успешну борбу при данашњем начину радовања. Рачунајући на то, онда се тек у лето 1917., или можда тек 1918., може очекивати на коначно ослобођење Француске. Ну посматрајући циничке успехе француске војске у последње време, човек је ипак у стању да нађе храме бољој утеси, да се нада српњинем и неочекиваним обрту.

(Њу Јорк Трибјун, 14. септембра 1916.)

СРБИ И СРПКИЊЕ!

Нод сване прилике не заборављајте на нашу узданицу: Српску Ратничку Сирочад! — Ко сад даје — двоструко даје! — Напред са прилозима!

Наша браћа у Србији четир године лију крв. Зашто да ми не би били у стању да одвојимо што од зноја нашега и олакшамо им у борби за њихово и наше општите.

SRBOBRAN

— SERB WEEKLY —

Published by

SERBIAN EDUCATIONAL AND BENEVOLENT FUND
OF SERB FEDERATION "SLOGA"

443 West 22nd Street New York, N. Y.

Business Manager: M. I. Pupin, 443 W. 22nd St., New York, N. Y.
TELEPHONE: CHELSEA 6008.Entered as second-class matter at the Post Office of New York, N. Y., under the act of
March 3, 1879.

ЗАПИСНИК

седнице Управног Одбора Савеза Сједињених Срба „Слога“ одржане 30. септембра 1916. године у писарни Савеза, 443 Вест 22 улица, Њујорк Сити.

Присутни: П. Х. Павловић, Главни Потпредседник, Јосиф Рајновић, члан Управног Одбора и Миле Куколеча, члан Управног Одбора. Записник води Главни Тајник Душан Трипчевић.

Седница се отвара у 9 сати пре подне. Главни Тајник чита записник седнице Управног Одбора, одржане 31. августа, који се прима у целости.

1. Главни Тајник подноси се дници писмо брата Николе Милошева, бившега рачуновође др. бр. 64 из Фарела, Па., у коме каже, да је Савез узео у обзир промену осмртине пок. брата Ђоке Мијатовића, која за право није била последња и тиме оштетио наследника брата Перу Јанковић за две стотине долара.

Пошто се код Савеза само је два промена осмртине пок. Ђоке Мијатовића налази Миле Куколеча предлаже, Јосиф Рајновић подушире да се др. бр. 64 извести, да је Управни Одбор поступио по промени осмртине пок. Ђоке Мијатовића од 30. децембра 1915. год., која је пописана од стране оставитеља, В. Ж. Тадина, председника и Николе Милошева, рачуновође и да је наређено, да се исплати Пери Јанковићу 200 долара, а остатак Пери Котарићу.

2. Чита се писмо брата Михаила Рудановића, члана др. бр. 116, у коме се жали, да је неправедно брисан из поменутог друштва и моли Савезу

Управу за преступни лист.

Решава се, да се поменутом брату изда преступни лист за које друго друштво, а да се др. бр. 116 исплати \$2.90, које оно потражује од брата Рудановића, из Дубиозног Фонда.

3. Чита се писмо др. бр. 142 у коме јавља, да је брат Лазар Праменко изгубио послати му чек од 100 долара и моли, да се Савезна Управа заузме и да га по могућности нађе.

Решава се, да се поменутом друштву пошаље дупликат чека од \$100 за брата Праменка.

4. Главни Тајник подноси писмо друштва бр. 209 односно исплате пок. брата Јове Барсарића.

Након подуже дебате решава се, да се исплати према промени осмртине.

5. На молбу брата Марка Бендераћа, решава се, када се пут за Европу отвори, да поменути брат јави Савезној Управи када ће да крене, па ће му се послати путни трошак.

6. Чита се писмо др. бр. 76 у коме описује стање болесног члана брата Маријана Вујачића.

Решава се, да му се понуди отпавина.

7. Чита се писмо Јове Жигића, у коме тражи од Савеза још 225 долара.

Ванредна конвенција је решена, да се поменутоме брату који је већ раније примио 225 долара на име отпавине, доплати 800 долара, што је Савезна Управа већ и учинила, те се молба истога одбија.

8. Чита се писмо др. бр. 213 односно болести брата Ристе Арнаућа.

Решава се, да се пише поме-

нутом друштву да пошаље лекарску сведојбу за брата Ристу, па ће Управни Одбор на основу исте донети решење.

9. Чита се писмо друштва бр. 76, у коме тражи од Савеза \$48.55, које му је пок. Машан Раичевић остао дужан.

На основу докумената и по одобрењу покојниковог оца решава се, да се горња свота исплати из \$400 одобрених на конвенцији.

10. Чита се писмо брата Вељка Радојевића, бившег члана др. бр. 14, којим захтева од Савеза преступни лист, за које друго друштво.

Пошто се из писма брата Радојевића види, да је поднео оставку на чланство, а из извештаја друштва бр. 14 види се да је његова оставка уважена, то се брат Радојевић упућује, да се у погледу повратка у чланство споразуме са друштвом бр. 14.

11. Главни Тајник извештава, да друштво бр. 68 још није испунило решење конвенције, и да је Никола Граховић још члан њиховога друштва, и ако је брисан из Савеза.

Решава се, да др. бр. 68 поступи по параграфу 114 Савезних правила и да Никола Граховић искључи из своје средине, а да Савез не уважава његова потписа нигде више. Да се извести друштво бр. 68, ако не уплати свој дуг Савезу до 15. октобра о. г., да ће на идућој седници бити брисано из Савеза, а потраживања друштва неће се исплатити све док друштво не подмири свој дуг Савезу. Уједно се опомиње члан Бојко Лалић, бивши делегат ванредне конвенције, да не ради противу друштва и Савеза, јер не се и са њиме поступити по Савезним правилима.

12. Чита се жалба неколицине чланова друштва бр. 178 који се жале, да су противници њиховога друштва основали неко ново друштво и да замењу свау међу члановима друштва бр. 178.

Будући чланови Савеза према правилима несмеју оснивати таква друштва, која крње

интересе старих друштава и Савеза, решава се, да се оснивачи тог новог друштва опомињу, да се држе правила и да не раде противу интереса друштва бр. 178, јер не бити брисани из чланства. Ово решење важи нарочито за чланове Драгана Рајшића и Стеву Сировицу и решава се, да се исто писмено достави.

13. Главни Тајник извештава, да је код Јунајтет Стетс Депозит Компаније узета Сеф Депозит Банка за чување бондова и других вредносних папира и да се одреди, ко може руководити са истом банксом, јер то иста компанија захтева.

Решава се, да се овласте Гл. Председник, Главни Потпредседник и Главни Тајник и да се поменути компанија о томе писмено извести.

14. Пошто има извесних лица, која раде против Српске Народне Одбране и тиме највише доносе штете српској сирочади, Миле Куколеча предлаже, Јосиф Рајновић подушире предлог, да се замоли Централни Одбор Српске Народне Одбране, да јавно позове свако лице, које је дало ма и најмањи прилог Српској Народној Одбрани и које сумња у исправност рада Српске Народне Одбране, да дође у Њујорк и да прегледа све књиге и рачуне Централног Одбора и ко нађе да је и једна цента проневерена, Савез Слога ће му из Културног и Добротворног Фонда платити путни трошак до Њујорка и назад.

15. Управни Одбор узима на претрес изјаву неколицине из Управе С. П. С. Сробрана и будући Управа Савеза Сједињених Срба Слога не ради противу Српског Православног Савеза Сробрана, нити жели да оцепљује друштва истога, она жали, што су неки Управници Савеза Сробрана толико далеко отишли, да назову ССС. Слога неспреком организацијом.

Управни Одбор ССС. Слога сматра чланове Савеза Сробрана и Савеза Слоге подједнако као браћу и препоручује им, да живе у љубави као правни браћа, а од своје стране нај

енергичније одсујује непромишљеност неколицине Управника Савеза Сробрана.

16. Јоса Рајновић предлаже а Миле Куколеча подушире предлог, да се изабери изасланици који ће заступати Савез на Југословенском Збору, који ће се одржати 25. октобра о. г. у Питсбургу, Па.

Предлог се једногласно усваја и изабирају се следећи изасланици: Чланови Главног Одбора ССС. Стево Бабин, Глишо Рапајић, заменик члан Гл. Одбора Стојан Павловић и Петар Кекић, рачуновођа друштва Цар Лазар бр. 281 из Панстауна, Па.

17. Главни Тајник подноси извештај, да је у току месеца септембра примљено \$17,181.10 у Савезну благајну, а исплатено је у току истога месеца \$9,561.63. Појединачне своте издатка и примитка биће објављене у органу Савеза.

18. Главни Тајник извештава, да је у току месеца септембра приспело 235 нових молбеница исправно за нове чланове. Управни Одбор прима свих 235 молбеница и чланове у Савез.

19. Главни Тајник извештава, да је у току месеца септембра примљено: 10 повратних листа, 17 преступних, 16 одступних, 126 брисовница, 7 пријава смртних случајева и да су 4 члана отправљена по правилима.

Управни Одбор узима извештај на знање и наређује Главном Тајнику да поступа на основу докумената.

20. Главни Тајник извештава, да је број целокупног чланства Савеза на дан 30. септембра о. г. 11,370. Извештај се узима к повољном знању.

21. Главни Тајник подноси документа пријављених смртних случајева, лекарске сведојбе о болести, осаканању и операцији чланова. На основу тих докумената одређује се свота за исплату за месец септембар у висини од \$10,355.00. Појединачне своте одобрене за исплату налазе се у распису бр. 60, који је разаслао друштвима Савеза на уобичајени

начин.

22. Следећа документа нису решена из назначених разлога:

а) Др. бр. 58 за брата Јанка Ђурчића Савез не може ништа одобрити, из разлога, што по правилима нема за овакве случајеве потпоре.

б) Др. бр. 83 за брата Ману Прицу Савез не може ништа одобрити, јер по овој сведојби нема права по правилима на потпору од Савеза.

в) Др. бр. 187, сестра Мара Радуловић спада на терет друштва за потпору, а по овој сведојби нема права по правилима на потпору од Савеза.

г) Др. бр. 227 да пошаље другу сведојбу за брата Јоку Бајагина, која ће садржати јасно лекарску изјаву, да је операција изведена.

д) Др. бр. 254 за брата Милана Чуровића Савез не може одобрити отпавину, јер по правилима реуматизам је излечива болест и не даје се за исту отпавина већ само болна потпора, коју је већ поменути брат примио.

е) Др. бр. 254, брату Ђорђу Милошевићу Савез не може одобрити болне потпоре, јер пре ма лекарској сведојби још не припада на потпору Савеза.

е) Др. бр. 257, брату Ђури Шимулији Савез не може одобрити потпоре, јер по овој сведојби још спада на терет друштва за потпору.

ж) Др. бр. 90, за брата Богдана Лазина Савез не може да одобри ништа више, јер му је по правилима већ одобрена свота од 400 долара по тачки к). На другу потпору нема права, јер сведојба гласи да је озледа делимично на хрптењачи, а не целокупна.

з) Др. бр. 116 за брата Милана Бајановића Савез не може одобрити потпоре, јер по овој сведојби тек идућега месеца пада на терет Савеза.

и) Др. бр. 126, сестри Драгињи Будимир Савез не може одобрити отпавину, јер по правилима за реуматизам се отпавина не даје, већ само болна потпора, коју је већ поменути сестра примила.

Седница се затвара у 6.30 у вече.

По наредби Управног Одбора:

Главни Тајник:
Душан Трипчевић.

Statement of the Ownership, Management, Circulation, etc., required by the Act of Congress of August 24, 1914, of Srbobran, published weekly at New York, N. Y., for October 1, 1916, State of New York County of New York. Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared Dusan Tripcevic, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Managing Editor of the Srbobran, and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management, etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1914, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed and revised by the Acting Assistant Secretary of the Post Office, to wit: 1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business managers are: Publisher Serbian Educational and Benevolent Fund, a fraternal benevolent society, 11259 members, 443 W. 22 St., New York, N. Y. President M. I. Pupin, 443 W. 22 St., New York, N. Y., Vice President P. H. Pavlovitch, New York, N. Y. Members Executive Board Josif Raynovich, Box 544, Turtle Creek, Pa., Mile Kukulcica, 401 Simon ave., Lackawanna, N. Y. and Gec. Gregovitch, Bishop of the Holy Trinity Church, 11259 members, 443 W. 22 St., New York, N. Y. 2. That the owners are: (Give names and addresses of individual owners, mortgages, corporations, etc., and the names and addresses of stockholders owning or holding 1 per cent or more of the total amount of stock.) Serbian Educational and Benevolent Fund of Serb Federation Sloga, a fraternal benevolent society, 11259 members, 443 W. 22 St., New York, N. Y. President M. I. Pupin, 443 W. 22 St., New York, N. Y., Vice President P. H. Pavlovitch, New York, N. Y. 3. That the known bondholders, mortgages, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities, if there are none, so state) none. 4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the names and addresses of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given, also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner, and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

Dusan Tripcevic
Sworn to and subscribed before me this 28th day of September 1916.

Eddie
(My commission expires March 30, 1918.)

ДО ЗНАЊА

Срп. Д. Д. „Србобран“ бр. 160. С. С. С. објављује својим члановима у месту и околини, да више није могуће седнице одржавати у Српскоме Клубу пошто су просторије претесне, те је решено на задњој седници од 17. септ. о. г., да се седнице одржавају у Там Зиме Хали на Оак улици сваке друге недеље у месецу у 9 сати пре подне.

Такође се опомињу они чланови, који дугују више расписа да свој дуг уплате иначе ће се поступити строго по савезним и друштвеним правилима.

Станко Стојанковић,
рачуновођа.

НА БУНАРУ

ЛАЗА ЛАЗАРЕВИЋ.

Ни једне јетрве није остала, да јој не издана име. Радојку зове перима, а беду јефтика. — Сваки дан све веће чудо и покор, а кад је ко штогод помене, она одмах прети да ће сев ратити оцу. Женама већ догрди, а кад Анока једном, кад је требала да буде редара, оде на вашар, оне се скупише у тајну седницу.

— Ја не знам друге, шта смо ми богу згрешили, да ово патимо!

— Ни ја, бога ми.

— Богме је ово напаст и невоља!

— Један нам бог може само помоћи!

— Ово овако не може остати аја!

— Да кажемо баби, а она ће веди!

— На кажи ти, Селена!

— А што ја?

— На јед' ти казала, да ти је муж дивљи поп?

— Е, а зар теби није казала да си јој украла белензук?

— Па казала је и Мирјани, да се је довела из гласи!

— И Веленци да је родила

копиле!

И тешко да би се жене и опет одважило да кажу, да Радојка све то већ изодавно и не слуша и не гледа, и да није сам Арсен сутра дан, кад је она свој нов новцат јелек исекла на дрвљенику, отишао веди на тужбу.

Арсен је тих човек. Од детињства научно само слушати. Ни дрва он не ме продати, док му коду куће не кажу: колико да иште и пошто да да.

Ђеда, кад Арсен уђе код њега сеђаше сам у соби. Како ништа друго не може радити — он коми грах.

Ђеда се нешто намрштио. Не диже главе, недаде му руке, само сухопарно промрља:

— Жн' био!

— Ђеда, молим ти се ја... није вајде... образ под ного!

Ђеда га намрштено погледа.

— Ја — настави Арсен — није вајде... немој што да се љутиш!

Ђеда сасвим издиже главу, срдито отури од себе сапурицу с грахом, и на безуба уста љу-

тито истресе:

— Знам ја то све! А какав си ти, море, човек? Зар си се ти нашао с оном... оном... Малкоу пута.

— Оном... једном... Зар ти да ми растуриш куку?

Арсен, туњез, скамени се кад чу да веди све зна. Глас га издаде:

— Молим ти се, веди, ја не знам шта ћу! Опрости ми!

Он пође руци.

Ђеда трже руку:

— Одлази, немој ми погани-ти руке! Зар си ти мушко?

Арсен окрете главу зиду, и закљони очи рукавом од гуња:

— Ради вала од мене и од ње шта хоћеш! Мене уби, а њу отерај! Да ти је богом просто! Немој ме само отурати од себе, живого ти бога!

Ђеда мало задрже брада.

— Видиш, синко, сам си је изабрао! Јесам ли ти ја казао ни дела ни немој?

— Ниси, не дај Боже! Свему сам сам крив.

Ђеда понова полете брада носу. Он се поново укрукти, да изгледа важан:

— Па сад да ја исправљам твоју погрешку!

— Бог, па ти!

— Е, ама ја ово не знам како?

Да је била Радојка, она би

опазила како се око набраних јединих очију показа некаква детињско-лукава самопоузданост.

— Како те богу чи! — рече Арсен.

— А... ти њу... онако... је ли она теби баш мрска?

Арсен се збуну. Хтео би оту-рати, ал' веди са свим упорно гледа правце у очи.

— Намор је!

— Знаш, знам! Ама ја пита-там: мариш ли ти за њу?

Арсен опет путу. Хтео би да избегне одговор, ал' и веди са свим упорно гледа у очи и пути.

— Мора бити — рече Арсен — да је Бурмаз здраво мазио! Знаш, јединица му је!

Ђеда као да изгуби стрпљење.

— Чујеш ти, море, шта ја тебе питам?... Питам ај тебе: кажи ти мени: милујеш ли ти Аноку? То ти мени кажи!

Арсен поже главу, тури нос у шаку, стаде вртети раменима лево и десно и кроз стид, а са свим протегнуто, одговори:

— Ја не знам!

— Е, а ти треба да знаш, јер њу ја по томе да судим, да ти после не буде криво и да не рекнеш овај и овај!

— Јок ја!

— Добро! А сад иди док се ја размислим!

*

То вече, кад седоше за вечеру, поређаше се људи по старешинству као обично. Осим Радојке, жене није било ни једне. Оне једу за себе. Само што по две три служе људе.

Баш је био Анокин ред.

Док друге две уносе и износе јело и наслужују пине, она се наслонила леђима на врата и чачка нос.

Ђеда ама баш да је погледа.

Сви путе. У Радојке бије ли срце — бије! А Анока ништа и не сања!

Пошто се вечера, људи се по чеше крети и чекају на беду па дау стају.

Ђеда отури испред себе комад хлеба, лажицу и виљушку, а нож тури у цагрије. Наслони се на лактове, погледа по свима, па стаде на Аноци.

Њу нешто штречну. Опусту руке низа се. Исправи се и пође на поље.

— Чекајде ти, квери! — викну веди необично јасним гласом. Сви се тргоше.

Тим истим гласом настави веди:

— Ти, синко... с тобом чујем... теби је са свим неправу у мојој кући и код мог народа!

Ко је још видео да женска глава што одговара? И Анока путу, али стегла руком своју рођену бутину, и нокти упадају у месо.

Ђеда опет истим гласом и мирним лицем наставља:

— Ја нећу то, док сам ја жив! Не дам ја да је моја куња ма за које моје дете робија.

Чујем да ти ове жене (он брадом показа пут кухиње)... да ти се ове жене натресају и пакосте! Ал' ја сам овде господар!

Анока виде нешто злобно на њедином збркчаном лицу. И поред мржње, она први пут одисте некаку бојазан.

— Тебе све нешто задирукују. Све би хтеле да ти све за њих ринташ и радиш. Као да си ти дошла из неке голе купе.

Он се начини тако неспретно љубазан и нежан, да се

ЗВАНИЧНИ ГЛАСНИК

НОВИ ЧЛАНОВИ ПРИСУПИЛИ
у месецу септембру 1916. г.

- Др. бр. 3 Андрија Прешта, Ђуро Дабчевић, Митар Дабчевић, Ристо Дабчевић.
- Др. бр. 5 Никола Банић, Ђуро Сурла, Митар Б. Перовић, Лако Узелац.
- Др. бр. 6 Васиљ Јалић.
- Др. бр. 7 Раде Напијало, Раде Вишњић.
- Др. бр. 8 Адам Цигановић, Јаков Пучар, Никола Вукотић, Јово Матковић, Томо Кљаић, Ева Брајковић, Ђуро Брајковић.
- Др. бр. 17 Радоје Ђ. Лакетић.
- Др. бр. 22 Веса Стојаковић.
- Др. бр. 23 Благоје Н. Ковачевић.
- Др. бр. 29 Марко Перуш.
- Др. бр. 47 Мане Левњаић, Тома Скендић, Васо Његомир, Василија Милекић.
- Др. бр. 49 Стево Радмиловић, Никола Чавић.
- Др. бр. 58 Аница Хинић, Петар Иванчевић.
- Др. бр. 59 Јованка Вујиновић, Јозефина Подкоњак, Миле Чанковић.
- Др. бр. 69 Марија Љуштина.
- Др. бр. 71 Миле Зећ.
- Др. бр. 74 Ђурађ Узелац.
- Др. бр. 75 Ђуро М. Деановић, Лука Богуновић, Станко М. Буљин.
- Др. бр. 78 Стево Утјешинић, Игњатија Вржић, Милан Лукач, Благоја Ђукић, Васо Богдановић.
- Др. бр. 79 Мане Вукмировић.
- Др. бр. 81 Савица Целајића, Ђуро Симановић, Јован Дабин, Јово Јечменица.

- Др. бр. 82 Митар О. Коматина.
- Др. бр. 83 Никола Рађеновић, Јозеф Садовоњ, Милојко Стошић.
- Др. бр. 85 Давид Војводић.
- Др. бр. 87 Манојла Топалски, Милан Живковић, Боровој Живковић, Александар Радовановић.
- Др. бр. 93 Алекса Мирковић, Симо Кривокапић, Саво Браковић, Мијат М. Меденица, Живана В. Миковић, Марко К. Радонић, Пиво К. Далчевић, Спасоје Радмиловић.
- Др. бр. 99 Дамјан Радаковић, Илија Стојић.
- Др. бр. 102 Раде Зећ.
- Др. бр. 106 Јефто Костић, Буде Репач, Стеван Ђукић.
- Др. бр. 109 Петар Крстић, Јелена Бељин.
- Др. бр. 113 Трифун Клобузар, Вуко Бобот, Никола С. Парезанин.
- Др. бр. 115 Жива Васић.
- Др. бр. 117 ира Радовановић.
- Др. бр. 129 Петар Вукашиновић.
- Др. бр. 134 Марица П. Бољановић.
- Др. бр. 140 Мојсија Коруга.
- Др. бр. 142 Митар Шишић, Милутин Ђуровић.
- Др. бр. 144 Глишо Родић, Никола Родић, Никола Радиновић, Васиљ Бурсав, Добре Радаковић.
- Др. бр. 147 Новица Милошевић.
- Др. бр. 148 Јандре Матијевић, Никола Ђурић.
- Др. бр. 149 Лука Варда, Дане Мишчевић, Илија Храниловић, Остоја Лукач.
- Др. бр. 150 Момчило Петровић, Сава Лићина, Борислав Јасика.

- Др. бр. 153 Пера Степановић.
- Др. бр. 160 Сава Самарцић, Никола Вигњевић, Матија Дренчевић, Стана Огњеновић, Милан Огњеновић.
- Др. бр. 169 Симо Дубић.
- Др. бр. 170 Новак М. Максимовић.
- Др. бр. 172 Милош Добрић.
- Др. бр. 178 Раде Раушевић.
- Др. бр. 181 Милка Шаула, Васо Јабус.
- Др. бр. 185 Миле Брануша.
- Др. бр. 187 Никола Јанић, Марко Јатковић.
- Др. бр. 190 Лазар Ресановић, Рада Огњеновић, Марко Лукић, Лазар Демона.
- Др. бр. 193 Петар М. Манојловић, Ђуро Арбутина.
- Др. бр. 200 Вујо Делић, Новак Корач, Тодор Кентрић, Марија Маљковић, Илија Вукобратовић, Илија Петричић, Миљо Дотлић.
- Др. бр. 201 Лука Медић, Миле Чавић.
- Др. бр. 203 Станко Јумовић, Душан Пејовић.
- Др. бр. 209 Јово Почуча.
- Др. бр. 212 Алекса Скокуровски.
- Др. бр. 215 Илија Муњас, Јека Утјешеновић, Михаило Трбовић.
- Др. бр. 216 Теодор Сјерић, Илија Карамарковић.
- Др. бр. 220 Илија Станковић, Петар Париповић.
- Др. бр. 226 Стеван Керкез, Давид Кнежевић, Спасенија Мандић, Јован Калинић, Симо Пејић, Стеван Петровић.
- Др. бр. 227 Анка Роперт, Милутин Варазић.
- Др. бр. 231 Давид Орел, Матија Кокић, Јулија Заплетал.

- Др. бр. 234 Милан Зорић, Славуј Коларич, Сава Плавшић, Васо Јанков, Зуза Пејин, Јоца Белић, Милева Стојшић, Милан Констандиновић, Марко Васић, Божа Ђирић, Цвета Стојшић, Живко Васић.
- Др. бр. 237 Милан Јањатовић.
- Др. бр. 242 Урош Чавић, Јован Добрић, Стево Подрић.
- Др. бр. 252 Јово Арбутина, Ђуро Максимовић, Пава Јовановић.
- Др. бр. 254 Милица И. Косановић.
- Др. бр. 261 Ђуро Савановић.
- Др. бр. 262 Мита Поповић.
- Др. бр. 265 Јандре Манц.
- Др. бр. 266 Тешо Дракулић, Филип Божић.
- Др. бр. 268 Ђорђо Салата.
- Др. бр. 269 Пантелија Мачкош, Тодор Мачкош, Марија Бешевин, Милош Дмитриновић.
- Др. бр. 272 Јанко Вучковић, Стево Радуловић, Милан Крковић, Илија Бирић, Миле Дрљача, Миле Којдић, Станко Ценопољак, Милош Тодоровић, Милан Миљевић, Стојан Бирић, Мојсија Бирић, Стево Груборовић, Адам Вучковић, Симо Бирић, Стојан Шобота.
- Др. бр. 274 Обрад Зарић, Паја Потковић, Душан Бибин.
- Др. бр. 276 Раде Бабић.
- Др. бр. 279 Петар Сатоница, Никола Беговић.
- Др. бр. 280 Раде Брекић.
- Др. бр. 281 Милутин Дудуковић, Симо Банда, Ст. Ј. Ловрић, В. Дракулић, Михаило Маџешић, Игњатије Велимировић, Мојсија Бунић, Ђуро Девић, Петар Петровић.
- Др. бр. 284 Стојан Слијепчевић, Адам Маџарац, Стојша Кукић, Ђуро

Ракас, Миле Ј. Зорић, Јосип Лалић, Петар Бирић, Стојан Менићанин, Кузман Ракас, Јован Шаша.

Др. бр. 285 Даница Милина, Иса Писаревић.

Др. бр. 286 Миле Наранцић, Јован Ђопић, Радован Бракус.

Др. бр. 288 Алекса Поповић, Васо Вулетић, Стеван Козлица, Михаило Павловић, Миле Бошњак, Раде Радовић, Марко Буџан, Проко Радишевић, Милош Крњета.

(Остале промене чланова биће објављене у наредном броју.)

ПОТРАЖБА.

Срп. Д. Д. „Св. Илија” бр. 286 СССС. у Толедо, Охајо, тражи свога члана Пантелију Работића да се јави своме друштву најдаље до 20. октобра о. г., у противном случају поступиће се строго према правилима. Адреса: 1202 Фронт Ст. — Толедо, О.

Ђуро Андрић, тајник.

ОПОМЕНА.

Срп. Д. Д. „Св. Илија” бр. 252 СССС. у Конвеј, Па., опомиње своје чланове Петра Шалиндрију 1, Петра Шалиндрију 2, и Петра Радаковића да се јаве и уплате своју дуговину друштву и то најдаље до 17. октобра о. г. У противном случају биће брисани из друштва и Савеза.

Мирко Ковачевић, рачуновођа.

ОПОМЕНА.

Опомињу се сви чланови Сј. братстава „Св. Ђорђа” бр. 59 СССС. у Кансас Сити, а особито они, који се налазе ван седишта друштва, да уплате своју дуговину друштву најдаље до 10. окт. о. г., у противном случају поступиће се строго по друштвеним правилима, § 45.

М. Трбовић, председник.
В. С. Лучић, тајник

ПРОМЕНА АДРЕСЕ

Молим управу савезног органа Србобрана, да ми измени адресу.

Моја СТАРА адреса била је:

Име и презиме.....

Број баксе, или број куће и улица.....

Град и држава.....

Моја НОВА адреса гласи:

Име и презиме.....

Број баксе, или број куће и улица.....

Град и држава.....

Друштво..... број.....

Ко год мења адресу, нека тачно испуни горњу листу и цео овај оглас изреже и пошаље на управу Србобрана на адресу:

СРБОБРАН
443 W. 22 Street
NEW YORK, N. Y.

ЈЕДНА ЗАХВАЛА.

Гл. Тајнику С. С. С. Слога Ђујорк.

Са овим Вам јављам, да сам отрагу неколико дана примио уплатени ми чек од \$35.00. И ако сам прекопотребан и материјално оскудан, није вредност новца која ме весели, него осећај, да нисам заборављен, да су ме се делегати ССС. Слога на ванредној конвенцији сетили и овако ми лепу сумицу одобрили.

Немам довољно речи, којим би могао чланству Савеза Слоге изразити своју захвалност, али мислим, да би се донекле барем одужио, кад би саветовао сваком брату Србину, да за времена ступи у дични наш Савез Слогу, јер и сама смрт није гора него кад је човек остављен у дугој болести без игде икога и ичије помоћи.

Дакле, уз моју топлу захвалност кличем: да живи Савез Сјидњих Срба Слога!

Вама одани
Васо Станишић.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Овиме јављамо, да је наш брат и члан Станко Мутавић подлегао смрти од добивене озледе на послу дана 6. септембра о. г. у 33. години свога живота. Покојник је био ваљан и честити члан овог друштва и остао у најлепшој успомени код свију наших чланова.

Захваљујемо братству „Св. Сава” бр. 226 СССС. које је у заједници са нашим друштвом испратило покојника до хладнога гроба.

Покојник оставља иза себе ожалошњену супругу Катку са двоје нејаке деце, којима овим изражавамо дубоко наше саучешће.

А теби, добри наш покојниче, нека је вечна памјат и лака груда ове туђе земље!

Ожалошњено
Срп. Д. Д. „Рождество Христово” број 231 С. С. С. С.
С.Амицић, председник.
Васо Солар, тајник.

шмиче. Залуд му је — није сан губер, па кад хоћеш да га навучеш на главу.

И наместише Аноци да спава.

Јес', ал' није то тако лако заспати као што је она мислила!

Што никад није било, то она сад осети самоу! Па још без крова над главом, не бесноме коњу без узде, на лађи коју љуба ветар, а крманоса нема. На њу кидаше бесно а њено рођење срце, а нема ко да га одбије. Срце се преврнуло и она стоји стрмоглавце.

Ал' пасјалук не попушта:

— Што дремаш, рђо, кад ја заповедам? Зар хоћеш да те бог убије?

Месец изгрејао на високо. Све је умрло ал' у брзо да оживи, а на Анокино се срце све више свија и гнезди нешто мртво.

Овако не може остати — ал' шта да се ради?

— Да се врати оцу — шта да аму каже? „Ђеда заповеда да ме сви слушају!” — Аја, куд ћу оцу? А ноћ све више о сваја, и најзад и она не прови, блеснуће дан и сунце огрејати а она, несрећница, куд има погледати? — Да бесни још више — куд ће више? Да се мири

— како? зар да се понизи? — Аја!

Мисли се испрекштају као жиде на шареници, изаперу се — исплачу; умор савлада страсти и љубав, и мржњу и глад и жеђу! Кад се на какве од очију навалише читава брда, а они се ипак не могу да склопе — та да јој би тако тешко, несносно и дуго, да би, да јој је по што по то, једним махом да преврне свет, да тури главу под воденички камен, па да заспи, ма и мртвим сном!

Али сну не заповеда ђеда, ни ти се он боји његове клетве!

Анока се диже. Погледа тамну слику Петрије више себе.

Напрасно јој се нешто преврте у грудима. Са свим изненадно, а бескрајно силно, нека хришћанска жица зауја у ње ним грудима:

— Петрија! Иди спавај!

Петрија ништа не рече. Баца подупирачу и пође.

— Петрија!

Петрија претрну и стаде ко уконана.

— Петрија, сестро, опрости ми!

Женско срце одвугну, задркта и расплину се!

— Анока, душо, да ти је богом просто!

— Петрија, сестро...

Она је дохвати за руку, посади је поред себе, загрли је, и обе се заплакаше.

Како слатко јецају — као сисанчад!

Све ћути, ништа се под нагим богом не чује; само се њих две загрлиле, јецају и љубе се. Анока њу где стигне, Петрија њу у врат и у чело. И месец као да је надигао оне његове обрве.

— Петрија, срце моје, ја ћу да умрем! Ти њеш ме, сестро, окупати! Метни ми доста босиока. Загризи и једну јабуку па тури у сандук! Нико ме више не воли до тебе!

— ути, лудо моја, како те не воли? Сви те воле!

— Јок, јок, знам ја!

— Како знаш, радости моја, кад ти с нама ниси до сад говорила? Ја бих преу мрла, него што бих дала, да ти неко рекне осорне речи!

Опет обе јецају и загрлиле се.

— А ђеда?

— Ђеда је, душо, стар и добар. Иди ти само њему, сама тако, па да видиш!

— Добро, идем!... С богом срце моје, ако умрем...

Петрија јој метну руку на уста.

Анока скиде руку и сави је

себи око врата:

— Ако умрем, немој ме по злу помињати! А сад иди, молим те!

— А ти куда њеш?

— Пусти ме! Тако ми је слатко! Пусти ме, тако ти бог помагао, тако ти детета, пусти ме! Незнаш како ми је!

Петрија се склониле за вајад, да мотри куда ће Анока. Али ноћ још царује, те не може видети како Анока оде код врата од ђедине собе, и седе на праг.

Ни ђеда није сву ноћ тренуо.

Први петли запеваше, први весници новога дана и живота. Аноки се никад досад није њихова песма учинила тако лепа.

Ђеда се диже, отури губер, прекрети се, подави ноге пода се, па оста у мраку, седени на кресету и претурајући свакојаке мисли.

Други петли запеваше.

Ђеда устаде и пође на бунар. На прагу, а тек кроз расви-так, спази људску слику.

— Ко си ти, ту?

— Ја сам, ђеда, Анока! Хоћу да умрем! Опрости ми, ако можеш!

Ђеда претрну и заљуља се:

— Дијете, грехота је и од бога! Видиш овај перчин? Ни у овце није бољи!

Анока ухвати њеш од гуња,

којим се ђеда боше огрнуо, и пољуби га:

— Ја сам ти грдно згрешила — ја сам ти куњу замесила. Опрости ми, ако знаш за име боже!

Ништа лакше него старца расплакати. Њему грунеше сузе. Оберучке је дохвати за главу и пољуби:

— Ходи овамо!

Она уђе за њим у собу.

— Седи ту!

Она седе на клупицу, ђеда на кревет.

— Деде мало коми тај грах!

Она коми грах.

Ђеда задовољно гледа како она коми тај грах!

Ђеда задовољно гледа како она коми.

Обоје ћуте, ништа не говоре, само срце чини своје и дан осваја.

— Хајд' сад овамо!

Она пође за њим у коњушницу, и положи, како јој он по казиваше свима коњима. Нити се она што боји баш ни Благојевог брње, што хоће и ногом и зубима.

— Хајд' сад овамо!

Опет је одведе до свињца. Она разби девет бундева и баца свињама.

Чељад се испробујивала, по устајала, па бојаљиво и са

разрогаченим очима пристају за њима двома, али се добро чувају да их они не опазе. Арсен се тако упрепастио и збунио, да се попео на орах, сакрио међу лишће, па гледа чудо невиђено.

Ђеда се подмлади. Чисто попуцкује кад иде:

— Хајд' на бунар!

Дођеше на бунар.

— Вади!

Анока извади воду.

— Сипај!

Анока захиће вргом, и ђеда целу кову испљуска по лицу и по глави.

— Обриши ме!

Ђеда угледа њих неколико у двору.

— Хајд' овамо, ви! Што се не умивате? Виш' Анока чека да полива!

С бојаљивошћу прилазе људи и жене бунару, и као каква господа сваки, пошто се умивају, каже Аноци „хвала”!

Арсену се разведри пред очима. Приђе и сам бунару, раскорачи се, најме се напред а руке подметну:

— Деде!

Она поче поливати.

Арсен на деветом небу

— Ама како то полива? Све по законцима!

— Неће, неће! — Она му

левом задиже рукаве, а десном нагиње врг.

— Е, жива била!

— Е, жива била!

Петрија трчи од једне јетрве другој и сва умазана од суза шапће нешто, млатка рукама и луна се по прима.

Ђеда све навијајући се уђе у своју собу, отвори ковчег и извади један ђердан од неких старих орлаша. тури ђердан и један убрушчић у недра и дође по ново бунару.

Све се обукло у неку тајну свечаност и сваком зјуји у уши ма нешто налик на: „Глас господић на водах.” И само да негде затрештри прангија, све би сеу зело крстити.

Ђеда са безазаленим достојанством погледа по свима. Сиromaх, сиromaх старац!

— А њој нико да полије?

Сви потрчаше кови.

— Сад пошто ја кажем. Сад волим и сам поливати. Деде, си не, умивај се!

Не зна се, да л' њему више дркву руке ил' Аноци срце.

Обриса се својим убрусом.

Обеси јој ђердан о врат:

— Све она сирота! Ал' ја и опет кажем, пазите што сам вам синоћ казао: „Ко је у чем увреди, бог га убио!”

— Крај. —

САВЕЗ СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА

(SERB FEDERATION SLOGA)

Главни седиште: ЊУЈОРК; Њ. Ј.

443 West 22 Street New York, N. Y.

Главни Председник: М. И. ПУПИН

443 W. 22 Street, New York, N. Y.

Главни Подпредседник: ПАВЛЕ Х. ПАВЛОВИЋ

443 W. 22 Street, New York, N. Y.

Чланови Управног Одбора за 1916:

ЈОСИФ РАЈНОВИЋ	Box 544, Turtle Creek, Pa.
МИЛЕ КУКОЛЕЧА	460 Gates Ave., Lackawanna, N. Y.
ЂУРО И. ГРЕГОВИЋ	Box 1811, Bisbee, Ariz.
Чланови Главног Одбора за 1916, 1917, 1918, 1919:	
ГЛИШО РАПАИЋ	1100 Broadway, Gary, Ind.
СТЕВО БАБИЋ	5 N. Duquesne ave., Duquesne, Pa.
НОВАН М. БОГДАНОВИЋ	RR. 1 Berkley Club, Bingham Canyon, Utah
ИЛИЈА ВУЈНОВИЋ	6201 E. 8 St., Kansas City, Mo.
ВИДОЈЕ ЂУГО	Box 1739, Los Angeles, Cal.
ИЛИЈА РАДАКОВИЋ	1611 E. Roult ave., Pueblo, Colo.
Заменици:	
СТОЈАН ПАВЛОВИЋ	413 Huey St., McKeesport, Pa.
ДУШАН ПОВОИЋ	348 — 2nd Ave., New York City.
НИКОЛА ТРБОВИЋ	P. O. Box 341, Miami, Ariz.
ВИД ВУИЋ	443 W. 22nd St., New York City.
СИМО ВУЈНОВИЋ	2106 — 137 St., Indiana Harbor, Ind.
БОРЂЕ ПУРЛИЈА	819 S. Wanderventer Ave., St. Louis, Mo.

КЊИГЕ САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА ПРЕГЛЕДА ДРЖАВНА ВЛАСТ СВАКА ЧЕТИР МЕСЕЦА.

Савез Сједињених Срба Слога исплаћује:

На име осмртнице	\$ 800 или 4000 Дил.
За губитак оба ока, или обе руке, или обе ноге, или једне руке и једне ноге	\$1500 " 7500 "
Ако када оспособи члана за рад	\$1000 " 5000 "
За изгубљену руку	\$ 800 " 4000 "
За изгубљену ногу	\$ 800 " 4000 "
За сломљену кичму (рестачу)	\$ 800 " 4000 "
За увочену руку или увочену ногу	\$ 800 " 4000 "
За изгубљен палац	\$50—\$150
За нова одреване стопе	\$ 200 " 1000 "
За одреване прсте на нога	\$ 150 " 750 "
За изгубљено око	\$ 400 " 2000 "

За операције: слезог према \$100; камена у бешици \$100; у случају опухлости \$75; трагоме \$25; отровање утробе \$100; женске операције \$50; операције шљеза \$25; рака \$100; дебелиг према \$35; за операције на глави, оку, узу, носту, трату и зглобовима од \$25 до \$75; за отровање крви од \$15 до \$35.

Осим тога сваки члан добија од 50 до 400 долара на име операције, болне потпоре и осакатнине, које нису горе нарочито назначене, а према тежини повреде и увиђавности управног одбора.

Распис број 60

ЗА МЕСЕЦ СЕПТЕМБАР 1916.

На основу смртних листова, лекарских сведожаба и друштвених извештаја одобрене су следеће своте за исплату:

Осмртнине:	
1. Спасоје Мијановић, др. бр. 15, Цаксон, Кал.	\$800.00
2. Тодор Јурјевић, др. бр. 134, Ст. Лујз, Мо.	800.00
3. Станко Мугавцић, др. бр. 231, Милвоки, Вис.	800.00
4. Милан Воиновић, др. бр. 234, Пеорија, Ил.	800.00
5. Вујо Косановић, др. бр. 274, Флинт, Мич.	800.00
6. Давид Влатковић, др. бр. 282, Бјуканон, Мич.	800.00
Осакатнине:	
7. Милвој Смрзлиц, др. бр. 63, Јунгвуд, Па., сломљена хртењача	800.00
8. Светозар Вукомановић, др. бр. 78, Чикаго, Ил., изгубљено око	400.00
9. Јаков Борјановић, др. бр. 253, Тамс, Вест Верџ., озледа ноге	200.00
10. Милутин Брауновић, др. бр. 71, Денвер, Коло., озледа ноге	150.00
11. Ивица Јурасовић, др. бр. 90, Бинг. Кањон, Јута озледа ноге	150.00
12. Јово Милеуснић, др. бр. 99, Магил, Нев., озледа руке	150.00
13. Стево Чуковас, др. бр. 3, Бјут, Монт., изгубљен прст	50.00
14. Петар Вила, др. бр. 116, Мт. Олив, Ил., изгуб. прст	50.00
Отправнине:	
15. Алекса Триџа, др. бр. 35, Рослин, Ваш.	300.00
Потпоре:	
16. Еленора Зеленка, др. бр. 82, Рак Спринг, Вајо. операција	100.00
17. Будимир И. Дракулић, др. бр. 90, Бингам Кењон, Јута, операција	100.00
18. Марија Поповић, др. бр. 172, Влер Стешон, Па. опер.	100.00
19. Веља Гладил, др. бр. 234, Пеорија, Ил., опер.	100.00
20. Јово М. Лакић, др. бр. 2, Њујорк, операција	75.00
21. Саво М. Поповић, др. бр. 23, Галвестон, Текс., опер.	75.00
22. Спасоје Вучковић, др. бр. 31, Ст. Паул, Минн., операција	75.00
23. Симо Белић, др. бр. 47, Чикаго, Ил., операција	75.00
24. Прокон Р. Шупут, др. бр. 123, Гарфилд, Јута, операција	75.00
25. Миле Штандарић, др. бр. 178, Ранкин, Па., операција	75.00
26. Божо Радоје, др. бр. 6, Мекиспорт, Па., операција	50.00
27. Божо Казанегра, др. бр. 14, Фресно, Кал., опер.	50.00
28. Евица Ђерић, др. бр. 47, Чикаго, Ил., операција	50.00
29. Евица Грозданић, др. бр. 58, Кливланд, Охајо операција	50.00

30. Сока Прица, др. бр. 69, Чикаго, Ил., операција	50.00
31. Павле Божовић, др. бр. 75, Визби, Ариз., опер.	50.00
32. Евица Јанков, др. бр. 109, Детроит, Мич. опер.	50.00
33. Каџица Бувевац, др. 277, Ливингстон, Вис. опер.	50.00
34. Дане Новаковић, др. бр. 90, Бинг. Кењон, Јута, опер.	50.00
35. Ђуро Коруга, др. бр. 173, Вест Дулут, Мин., опер.	35.00
36. Петар Н. Борен, др. бр. 280, Рут, Нев., опер.	35.00
37. Спасоје Алимовић, др. бр. 11, Јос Анделес, Кал, оп.	25.00
38. Васиљ Илић, др. бр. 11, Јос Анделес, Кал., трахом	25.00
39. Васо Вуковић, др. бр. 29, Ред Лоџ, Монт., опер.	25.00
40. Петар С. Глушац, др. бр. 120, Сисеро, Ил., опер.	25.00
41. Тодор Кнежевић, др. бр. 157, Клинтон, Инд., трахома	25.00
42. Михаило Сужић, др. бр. 172, Влер Стешон, Па, оп.	25.00
43. Раде Свилар, др. бр. 250, Паноспа, Вајо., ост. опер.	25.00
44. Стево Рончевић, др. бр. 1, Чикаго, Ил., 3 месеца	90.00
45. Нико Радановић др. бр. 1, Чикаго, Ил., 3 месеца	90.00
46. Стево Панчић, др. бр. 5, Пуебло, Коло., 3 месеца	90.00
47. Милутин Брауновић, др. бр. 71, Денвер, Коло., 3 мес.	90.00
48. Смиљана Трбовић, др. бр. 49, Питсбург, Па., 3 м.	90.00
49. Миљо Ребић, др. бр. 81, Лакавана, Њ. Ј., 3 мес.	90.00
50. Цвета Милошић, др. бр. 87, Барбертон, О., 3 мес.	90.00
51. Митар Терзић, др. бр. 120, Сисеро, Ил., 3 мес.	90.00
52. Васо Чудић, др. бр. 198, Бингам Кењон, Јута, 3 мес.	90.00
53. Милан Воиновић, др. бр. 234, Пеорија, Ил., 3 мес.	90.00
54. Мило Лончар, др. бр., 238, Фридрих, Па., 3 мес.	90.00
55. Илија Ђ. Грбић, др. бр. 243, Ворднер, Ајдахо, 3 м.	90.00
56. Лазо Ђурић, др. бр. 259, Мидланд, Па., 3 месеца	90.00
57. Стево Чуковац, др. бр. 3, Бјут, Монт., 2 месеца	60.00
58. Јанко Падежанић, др. бр. 7, Вилмердинг, Па., 2 м.	60.00
59. Максим Трајковић, др. бр. 47, Чикаго, Ил., 2 м.	60.00
60. Никола Љубобратин, др. бр. 58, Кливланд, О., 2 м.	60.00
61. Мирко Андесиљ, др. бр. 230, Суперитор, Вис., 2 м.	60.00
62. Теофан Дојчиновић, др. бр. 7, Вилмердинг, Па., 1 м.	30.00
63. Тодор Бошковић, др. бр. 29, Ред Лоџ, Монт., 1 мес.	30.00
64. Спасоје Вучковић, др. бр. 31, Ст. Паул, Мин., 1 м.	30.00
65. Светозар Вукомановић, др. 78, Чикаго, Ил., 1 м.	30.00
66. Михаило Стопоња, др. бр. 78, Чикаго, Ил., 1 месец	30.00
67. Миле Вучковић, др. бр. 107, Калумет, Мич., 1 мес.	30.00
68. Ђурађ Радошевић, др. бр. 157, Клинтон, Инд., 1 м.	30.00
69. Марко Ковач, др. бр. 203, Ди Калб, Ил., 1 мес.	30.00
70. Павле Шушњар, др. бр. 237, Детроит, Мич., 1 мес.	30.00
71. Јово Кесич, др. бр. 144, Колумбус, О.	20.00

Укупно \$10,355.00

Све горње своте одобрене су за исплату на седници Управног Одбора Савеза, одржаној 30. септембра 1916. Умољавамо вас, да новац за распис бр. 60 пошаљете у току овога месеца, а ако случајно нисте послали прошли распис или који ранији, пожуристе са уплатом тога расписа, јер Савез мора да врши исплату свију осмртнина, осакатнина, операција и потпора на одређено време, а то може чинити само тако, ако и друштва врше своје уплате редовно и на време.

Умољавамо вас, да молбенице нових чланова, брисовнице, преступне, одступне и повратне листове као и све остало што се распису тиче, изволите послати свакога месеца на време, тако да их Савез добије најдаље до краја месеца, јер на 1. се закључује стање чланства и прави се распис. Све, што до тога дана не дође, остаје за други месец. За чланове, којима издате преступни лист, изволите у исто време послати Савезу одступни лист, а њима саветујте, да одмах ступе у друштво, за које су преступни лист узели, јер ако им се шта догоди за време док су ван друштва и Савеза, нису под заштитом Савезних правила, нити могу добити помоћи од Савеза. Чланови, који изостану више од 30 дана од дана када су преступни лист узели ван друштва и Савеза, губе сва права као стари чланови, и могу ступити поново у Савез само као нови чланови, ако поднесу прописно испуњену молбеницу са лекарским уверењем.

У лекарским сведожама за операције нужно је, да лекар вагда тачно означи део тела, на коме је иста учињена, за озледе — који део тела је озлеђен и тежину озледе, а за болести — од када и до када је члан био болестан. Ово је веома важно, да би Управни Одбор свакоме члану могао одобрити што му по Савезним правилима припада.

Будући се дешава, да по некоји чланови Савеза мењају наследнике своје осмртнине пред смрт у постели, када већ толико ослабе, да не могу зрело мислити нити својеручно промењу осмртнине потписани, решено је на седници Управног Одбора од 30. септембра о. г., да се такве промене више не узимају у обзир, него да се осмртнина исплати онако, како је дотични у својој молбеници означио.

Свака промена осмртнине мора бити учињена на друштвеној седници пред више сведока и својеручно потписана од оставитеља. Оставитељ мора своје име потписати иста као што је у молбеници потписао, јер се потписи морају слагати. Има неписмених чланова, који знаду потписати само своје име, и који својеручно потпишу молбеницу; а када мењају наследнике осмртнине, потпише их тајник, председник или ма ко други. У оваквим случајевима Савез не може уважити промену осмртнине из разлога, што се потписе на промени са оном на молбеници не слаже и исплатиће осмртнину наследницима означеним у молбеници.

Чланови, који ни имена свога не знају потписати, морају на промени осмртнине ставити својеручно крст, а испод крста потпишу се два сведока као и на молбеници.

Извештавајући се сва друштва С. С. С. Слога, да су им послате чланске карте, за све чланове, који су приступили Савезу у времену од 1. јануара до 1. септембра о. г. У будуће Савез ће слаати друштвима чланске карте за нове чланове редовно свакога месеца, како се буду уписивали.

По решењу овогочишње конвенције, Савез издаје чланску карту свакоме члану бесплатно. Ова карта служи му као писмен уговор између њега и Савеза, и нужно је, да је сваки члан Савеза има. Ако у коме друштву има чланова, који су раније ступили у Савез а нису још поменути карте добили, нека друштво изволи послати имена дотичних чланова Савезу, па ће их одмах добити.

Чланска карта важи без икакве измене имена или броја

друштва докле год је дотични члан Савеза, ма колико се он пута премештао из једног друштва у друго. Она се шаље Савезу само у случају, када члан жели да промени имена наследника осмртнине, или када члан умре.

Чланови, који су принудени оставити друштво и Савез ради поласка у домовину или из којих других оправданих разлога, а не остану друштву ништа дужни — могу своју карту задржати као успомену и доказ, да су били чланови највеће српске организације у Америци.

Њујорк, 2. октобра 1916.

САВЕЗ СЈЕДИЊЕНИХ СРБА „СЛОГА“

Гл. Тајник: Душан Трипчевић.

СРПСКА НАР. ОДБРАНА

СПИСАК ПРИЛАГАЧА.

Со. Бенд, Инд.

Срби из горњег места приложили су за Срп. Првени Крст \$106.75. Сакупили су Михаило Д. Радаковић, и Јован Р. Војновић. Приложили су следећи: По \$10.00 Душан Данчиловић, По \$7.00 Свети. Милан М. Југович, Јово Радаковић. По \$5. Јован Ј. Мандић, Вид Медич. По \$4.00 Миле Д. Радаковић, Милан Половина. По \$3.00 Браћа Д. Кантар. По \$2.50 Мане Војводић, Јован Р. Војновић. По \$2.00 Дане П. Медич, Сава Кантар, Мане Банач, Петар Ђулас. По \$1.75 Јован Т. Војновић. По \$1.50 Дане Р. Микшић, Петар Паић, Миле Ј. Штковицац, Јован М. Миловановић. По \$1.25 Јово Чапка. По \$1.00 Кузман Новковић, Дане Половина, Ђујан Половина, Миле К. Медич, Раде Беслаћ, Илија Мајсторовић, Перан Јазич, Илија Шкорић, Јован Буић, Лука Лазич, М. Вукчић, Симо Војновић, Јово Паић, Илија Пилић, Н. Н., Илија Рањета, Ј. Жигић, Б. Жигић, Илија Шкрбић, Јован Седлар, Раде К. Медич, Миле Мачаревић, Симо Жигић, Воја П. Прокић. По 75 центи Сава Бабић, Сава Родић. По 50 центи Раде Шарац, Лазар Раствојић, Марко Половина, Брацо Н. Кантар, Дане Раић, Миле Шкрбић, Мане Шкрбић, Дане Т. Војновић, Миле Солеша, Пилип Пуалић, Данило Војновић, Ђуро Рађеновић, Миле Милованић, Илија Дураковић, Миле Карановић, Петар Обрадовић, Стево Ђукић, Миле Малбаша, Раде Ф. Штковицац, Момир Буић, Јован М. Половина, Г. Гвоздановић, Илија Кантар. По 25 центи Ђуро Медич, Стојан Личина, Лазо Штковицац, Миле Ђ. Медич, Стево Билац, Миле Жутић, Никола Кантар.

Мек Гил, Невада.

Местни Одбор Срп. Народне Одбране из горњег места сакупили су \$135.00 за Српску Ратничку Сирочад. Приложили су следећи: По \$6.00 Раде Д. Матић, По \$5.00 Дмитар М. Матић, Ђуро Узелац, Никола Матић, Дмитар Ш. Баства, Милан Д. Поповић, Пилип Боснић, Миле Ђукић, Симо Ј. Ђукић, Никола Баства са фамилијом, Јово Кладић са фамилијом. По \$2.00 Раде Матић, Богдан Д. Боснић, Станиша Ђукић, Јово Баства, Марко Баства, Гено Шакић, Миле Кукић, Сава Ђукић, Миле К. Баства, Никола Борић, Лука Ђурић, Тодор Боснић, Илија М. Баства, Пят Гален, Гецо Борић, Јован Јајић, Илија Стојић, Букан Момчиловић. По \$1.00 Шпиро Баства, Милош Тркуља, Илија Бишић, Раде С. Мајсторовић, Миле Дрвјетићанин. Пејо Баства, Дане С. Жигић, Вујо С. Ђукић, Стеван Борић, Т. Копас, Ђуро Делић, Јово Далић, Никола Орловић, Милан С. Дракулић, Лука Ђурић, Никла Ј. Баства, Миле Радаковић, Буда Радаковић, Густ Пекар, Петар Кокот, Стеван Дракулић, Милан Јурић, Милош Чорак, Богдан Маринковић, Богдан Н. Баства, Никола Клиска, Илија Тркуља, Миле Кладић, Јанко Ђурић, Раде Момчиловић, Илија Јурић, Васо Момчиловић, Милан Радаковић, Милош Ђукић. По \$1.50 Никола Боснић, Јандрија Кладић. По 50 центи Данила Б. Боснић, Дане Лончар, Владо Радов, Илија Момчиловић, Јанко Ђукић, Милан Божанић, Манда Ј. Далић, Бранко Борић, Илија Кладић, Милан С. Жигић, Даница С. Жигић. По 25 центи Драгојла Ј. Баства, Љубица Жигић, Сава Б. Боснић, Милица Кладић, Марија Кладић, Даница Радаковић, Јека Радаковић, Милка Н. Баства.

Нананмо, В. К., Канада.

Срби из горњег места сакупили су \$32.75 за Српску Ратничку Сирочад. Приложили су следећи: По \$7.00 Раде Мрђа. По \$5.00 Дане Поповић, Марко Љивац, Спасе Митић, Миљо Далић, Лука Вукмановић, Лазо И. Вукмановић. По \$1.00 Фред Мазур По 75 центи један пријатељ.

Лос Анђелес, Кал.

За пострадале Србе из Босне и Херцеговине, сакупила је \$60.25 Јованка Суботић. Приложили су следећи: По \$4.00 Лука Перишић, Михаило Геруновић, Душан Салата, Стево Павић, Тодор Цмирот, Душан Ножица, Исо Наранчић, Сава Ножица, Иво Ивошевић. По \$3.00 Душан Јовановић. По \$2.50 Тривко Бошковић, Миле Гваговић. По \$2.00 Дане Радаковић. По \$1.00 Илија Вуковић, Видо Владинић, Саво Вукановић. По 50 центи Балдо Шкар, Мата Цвета, Митар Булаић, Волкер Крекер Бекери. По 25 центи Новица Милошевић.

Стубенвил, Охајо.

Местни Одбор Срп. Народне Одбране из горњег места сакупили су \$178.00, од које је суме у прошлом месецу примљено \$170, а данас је примљено и остатак од \$8.00 од г. М. Кукића. Приложили су следећи: По \$50.00 М. Кукић. По \$7.00 Лука Милковић. По \$6.00 Мане Зинаић, Михаило Дуић, Т. Кларић, Б. Р. Боснић, Никола Теповац м.л., Вук Теповац, Михаило Бјелац, Раде Малвеша, Никола Дражић, Раде Зороје. По \$5.00 Петар Теповац, Никола Беук, Илија Ђукић. По \$4.00 Васиљ Теповац. По \$3.00 Миле Милковић, Никола Теповац, Тоде Милковић, Милић Додиг, Ђуро М. Мандић, Миланко Деврина. По \$2.00 Ђуро Станић, Драгић Ралић, Немањко Варбер, Новак Милковић Миладин Пешут. По \$1.00 Мане Љевнаић, Ђуро Чавић, Миле Радомиловић, Мане Пољовина, Миле Љевнаић, Мане Војводић, Дане Јездић, Петар Познан, Милован Милошевић, Новак Петковић, Ђуро Повић, Милован Месич, Мане Котур, Сава Познанов.

Мидланд, Па.

Срби из горњег места даровали су \$47.00 за Срп. Првени Крст, коју су своту сакупили Тодор Карас и Михаило Карас. Приложили су следећи: По \$3.00 Јанко Кетић, Станко Петич По \$2.00 Милош Девин, Миле Есаповић, Јово Кецпија, Милић Кукић. По \$1.50 Петар Пашич Михаило Кукић. По \$1.00 Тодор Карас, Павло Паић, Петра Паић, Никола Цимеша, М. Карас, Раде Врешет, Миле Кларић, Раде Манојловић, Сава Катић, Ђуро Ловрић, Марко Вујаклија, Дмитар Половина Марко Тепшић, Теодор Крбавец, Драгутин Јаић, Ђуро Јукић, Никола Прибичевић, Јандрија Винчић, Раде Тепшић, Никола Брагић, Јово Каркут, Илија Крвацић. По 50 центи Марта Катић, Јово Гргић, Петар Стамболија, Адам Стојаковић, Алекса Љубишић, Милан Јанузовић, Лазо Гаић, Анђелија Коркут. По 25 центи Михаило Карас м.л., Павло Карас м.л., Марија Карас, Миле Миљеновић, Ката Миљеновић, Милан Ађелић, Перо Поповић, Миладин Багаћ, Рафаило Секулић, Раде Манојловић, Перо Вишњић, Милован Парбућ.

Геринг, Небраска.

Срби из горњег места сакупили су за Српску Ратничку Сирочад \$29.00. Приложили су следећи: По \$5.00 Стево Рапаић, Васиљ Дракулић, Дане Нинић, По \$2.00 Милош Рапаић. По \$1.00 Јово Рапаић, Ђуро Рапаић, Јаков Рапаић, Петар Рапаић, Дане Рапаић, Миле Лукић, Мане Дракулић, Стево Ракић, Алекса Влањасевић, Никола Вуџак, Тодор Мандић, Виде Ваљ.

Респетаун, Нев.

На крштењу сина брата Дмитра М. Драгосавца сакупљено је за Срп. Првени Крст \$54.50. Приложили су следећи: По \$6.00 Дмитар М. Драгосавац. По \$5.00 Симо И. Грубић. По \$5.00 Прокон Р. Вукобратовић, Никола Д. Ноквић, Кум Милош Чанковић, М. Баства. По \$2.00 Петар Поповић, Тома М. Драгосавац, Марко Кнежевић, Смиљана Драгосавац. По \$1.50 Илија Опалић. По \$1.00 Раде Дракулић, Илија Таталовић, Миле Чанковић, Петар Половина, Дане Богић, Миланко Баства, Петар Дракулић, Вујо Ђукић, Милош Д. Драгосавац.

Њујорк, 25. септ. 1916.

За Централни Одбор Срп. Народне Одбране Јов. С. Екеровић, тајник.

ГРЧКИ ПРЕСТО СЕ ЉУЉА

Престо овог немшкуртарског краља није се. Грчка острва одазвала су се гласу цивилизације и пришла на страну Савезника, а то чине и градови на копну, изгонени са положаја краљеве намештенике, присвајајући државне благајне и шаљући своју младост у борбу да се Бугари истерују из грчке Македоније. Колебљиви краљ трчкара као туд између своје виле у Татоји и престонице договарајући се час са својим пријатељима, немшкуртарима, а час ослушкујући потмуле одјеке револуције. Једна савезничка флота, појачана бродовима одбеглим грчкој флоти, стоји код Пиреја, хладно очекујући конач ове игре. Константић ће прећи Савезницима, уз које је цео грчки народ, или изгубити свој престо.

Овдашњи војни стручњаци не придају велики значај приласку Грчке Савезницима. Истина она може за 250.000 војника колевати савезничку војску под Солуна, и та војска би могла држати градове које савезници о своје док они буду продирали даље. Али се мало верује у валност грчке војске након срамне предаје 2000 Грка